

Anna Hakala

Kahta juhlaa
eli ruuhkavuosi-
huollon tarpeessa

Anna Hakala

Kahta juhlaa

-eli ruuhkavuosi-
huollon tarpeessa

© 2016 Anna Hakala
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-330-922-7

Kolmelle karhulle.

On yleisessä tiedossa, että elämä on yhtä juhlaa. Perhe-elämä kahden pienen ja yhden ison pojan (edellisten isä) kanssa on vähintään kahta juhlaa. Hienot hetket ovat kirkkaita ja väkeviä, mutta niitä on kuin hippuja kullanhuuhtojalla: harvassa ja aikamoisen kuravellin takana. Näpit ovat ajoittain umpijäässä ja kiroillen*) hakkaat päätäsi vaskoolilla, jonka oikeastaan haluaisit heittää lopullisesti ojaan.

Aivan loistavasti tiedät, että kaikki on paperilla hyvin. Että lasten saaminen ylipäänsä on suuri lahja. Että edustat juuri sitä tiedotusvälineiden ruotimaa ihmistä, joka on perustanut perheen reilusti aikuisena, totuttuaan omaan aikaan ja rauhaan ja mukavuuteen ja muihin turhakkeisiin. Yhtäkkiä elämä on 14 tuntia vuorokaudessa silkkää vuorikiipeilyä, rallia ja käärmenäyttelyä. Ihan oikeasti luulet, että lapsissa on jotain vikaa. Ja todelliset haasteet alkavatkin vasta siitä kun ymmärrät, ettei ole: tässä pitäisikin pystyä muuttamaan *itseään*.

Kaiken keskellä täytät neljäkymmentä. Pysähdyt hetkeksi miettimään, kuka ihme oikein olet, ja varsinkin, kuka ihme tuo toinen oikein on. Mielessä käy, eikä vain kerran ohimennen, että lasten kanssa keskenään ei tarvitsisi kaiken muun päälle vielä sietää jatkuvaa konfliktia toisen aikuisen kanssa.

Mutta arveluttavan moni on väittänyt, että lasten koulunalku muuttaa asioita. Kiusaus katsoa se kortti on onneksi riittävän kova.

Kahta juhlaa kuvaa hetkiä yhden kaksikielisen ja -poikaisen perheen elämästä vuosina 2011-2016. Otteet ovat pääasiassa äidin Facebook-julkaisuja. Rivien välistä hahmottuva turhautuminen ei ole lukihäiriö. Kuvitus koostuu kännykkäkameraan taltioituista arkipäivän otoksista.

*) Samalla opetat kiroilemaan myös lapsesi ja heidän lähimmät tarha-kaverinsa, terveisiä vain kaikkiin kiitollisiin koteihin ympäri Varsinais-Suomen.

Kirjan julkaisemisen tarkoituksena on rohkaista muitakin ihan tavallisia perheitä hakemaan tarvittaessa matalan kynnyksen apua rakkaan kivireen vetämiseen.

Kirjan myyntituloista tuetaan Turun kaupungin kasvatus- ja perheneuvolaa, josta olemme saaneet arvokkaita asiantuntijavinkkejä sekä Mannerheimin lastensuojeluliiton Varsinais-Suomen piiriä, joka on toinen paikallinen vertaistuen tarjoaja.

2011

---

23. marraskuuta

Anna Hakala lukee huoneessaan Tusaria, josta puuttuu päivän suurin uutinen: eilen illalla syntyi maailmaan pieni mies.

24. marraskuuta

"Vihtori" perheineen on siirtynyt sairaalasta korttelin päähän kotioloihin. Lämpimät kiitokset muistamisesta ja tervetuloa tekemään tuttavuutta.

30. marraskuuta

Ihana yö! Pienin söi vain nälkäänsä, keskimäinen nukkui koko yön omassa vuoteessaan ja isoin piti kuorsaamisen kohtuudessa. Nimim. "Kultakutri ja kolme karhua"

16. joulukuuta

Sarjassamme "Älä tee niin kuin minä teen vaan niin kuin minä sanon" tänään vahva klassikko: piparitaikinan syöminen.

2012

---

2. tammikuuta

Todistin tänään ikkunasta, miten isältä pojalle siirrettiin joko A) kaunista leikkiperinnettä tai B) maskuliinista sotauhoa: "Min son, så här gör man en snöboll".

8. tammikuuta

"Tavaraita ei heitellä!" on taas paljon loogisempi ja tehokkaampi sen jälkeen, kun vanhemmat antoivat joulukuuselle kyytiä neljännen kerroksen ikkunasta.

14. tammikuuta

Poikalapsi kastetaan vaalipäivänä, eikä nimeä vielä ole. Jos ristii Sauliksi, niin tulee ko siitä silloin todennäköisemmin voittajatyypin?

14. tammikuuta

Anna Hakala saa kohta illalliseksi isin ja Aukustin tekemää pissaa. Pissssssaa. Pisst-saa.

11. helmikuuta

Aukusti puristi äidin läskimakkaraa sormillaan ja sanoi "Iso!", mutta onneksi myös "Minä tykkään lihasta."

14. helmikuuta

Olen toki aina ollut pieruhuumorin ystävä, mutta suorastaan musiikkia korville on se uusi pärlä, joka tuntuu olevan Vihtorin tuskaisesta iltahuudosta pois.

16. helmikuuta

Aukusti riensi eilen eteiseen vastaan töistä palaavaa isiä huutaen kymmenisen kertaa kovaan ääneen "Pippeli!". Harmin paikka, että isi puhui silloin puhelimesta ruotsalaisen eikä suomalaisen työkaverin kanssa.

26. helmikuuta

Hiukan heittää vokaalit vielä: Aukusti selitti ruokapöydässä, miten hyvin hänen hiivansa on parantunut.

7. maaliskuuta

Löydä ihan vain pari virhettä: "Poliisi hakee hauvan haarukka kädessä."

14. maaliskuuta

Menin kaksivuotiaan kanssa saunaan, ja jouduin riisumaan sitten kanssa myös rintaviinit.

21. maaliskuuta

Elämä yhtä Fingerporia: Annoin Aukustille lautasen, jolle hän voisi "laskea voileivän". Kohta selän takaa kuului "...kolme, neijä, viisi, kuusi, seissemän..."

(Luulen, että Jarlaa kiinnostaisi myös myöhemmin käymämme keskustelu siitä, alkaako sana tehota vai meneekö pikkumies hetkeksi miettimään asioita. Aukusti osoitti nurkkaa ja sanoi "Runkka, runkka.")

23. maaliskuuta

Olin huolissani siitä, mitä tapahtuu, kun posti alkaa kantaa esikoiselle lelukatalogeja. Toistaiseksi pahempaa jälkeä ovat kuitenkin aiheuttaneet isän nimellä tulleet hifi-kuvastot.

3. huhtikuuta

Anna Hakala syö paraikaa lapsensa Kinderiä.

4. huhtikuuta

Kullanarvoinen hetki mukavuusalueella.

6. huhtikuuta

Räkälän perhe toivottaa kaikille hyvää pääsiäistä ja jatkaa pyjamahuuhailuaan.

13. huhtikuuta

Veljekset kuin solakat kissapedot. Näppärää, kun samat kuvat voi lähettää seitsemänkymmenen vuoden päästä Suomen Kuvalehden Syntymäpäivät-palstalle.

15. huhtikuuta

Olipa kerran mies, joka erehtyi yöimettävän vaimonsa kuullen ihmettelemään ääneen, miten voikin olla näin väsynyt kymmenen tunnin yöunista huolimatta.

18. huhtikuuta

Mamma sisustaa, kuopus ulostaa. Yksi saa euron ja toinen kahdeksankymmentä senttiä.

19. huhtikuuta

Kuulin puhelinmyyjältä olevani "sivistynyt". Herra mun vereni, oletteko te muut siis VIELÄ pahempia?

24. huhtikuuta

Anna Hakala laihduttaa suklaan ja punkun avulla. "Sillä se lähtee millä on tullutkin?"

Tässä tarinassa on ainoastaan sankareita.

Esikoispoika, kaunosielu, joka osaa tehdä jalkapallostakin yksilölajin: Kentän laitoja haahuillaan omissa ajatuksissa, taivaanrantaan tavoitellen. Valmentajan yhteydenottoihin reagoidaan niin kuin kotona vanhempien, eli ehkä seitsemännen kerran jälkeen.

Kuopuspoika, enemmän styränkityyppiä. Satunnaisesti sävyisä tärppästikku, josta kummisetä lausui jo varhaisessa iässä: ”2090-luvulla tullaan lukemaan tämän miehen hirmuteoista”.

Veljesten äiti, joka maalaa leveällä pensselillä. Ihmetteli aikansa, etteivät hänen lapsensa viihdykään keinutuolissa lueskelemassa venäläisiä klassikoita alkukielellä. Sitten muisti, että on itsekin alan akateemisista opinnoista huolimatta lukenut venäjäksi vain yhden romaanin: Harry Potter ja viisasten kivi.

Kahden ensimmäisen isä ja viimeksi mainitun aviomies, joka koettaa kestää. Sekä perhettään että itseään: Luolamiehen ja lattepappan risteytys tahtoo ajoittain lipsahtaa Frankensteinin puolelle.

Eli ihan tavallinen perhe, joka haluaa rohkaista muitakin ihan tavallisia (ja myös epätavallisia) perheitä hakemaan tarvittaessa ammattimaista apua rakkaan kivireen vetämiseen.

Pillun Päreet –runokokoelmalla debytoinut Anna Hakala jatkaa perhe-elämästä raportoimista suorapuheiseen tyyliinsä. Kahta juhlaa koostuu pääosin arkielämän tuiskeessa julkaistuista Facebook-kommenteista, jotka yhdessä muodostavat lähes viiden vuoden mittaisen hetkien päiväkirjan.

9 789523 309227